

Віщба

Левко Боровиковський

- Чомусь мій кінь вороненький
Не пив у криниці;
Чомсь брязнула на кілочку
Шабля край полиці.
- Вітер вінув проз віконце -
Шабля забряжчала;
Ніччю, синку, сніженьками
Криниця припала.
- Шибка, нене, не дзвонила;
Криниця - як слізка:
Певно, певно, моя мила
У чужого ліжка!
Кінь та шабля - моя віра:
Розгадав їх вістку...
Не плач, нене, пусти мене -
Привезу невістку...